

MARIA DINU

Maria Dinu, născută la 6 noiembrie 1985, la Bechet, jud Dolj. A urmat liceul și facultatea de Litere la Craiova, apoi a absolvit studiile doctorale la Universitatea din București. Actualmente este profesoară de limba și literatura română. A publicat articole și recenzii în reviste literare: „Mozaicul”, „Egophobia”, „Ramuri”. A publicat studiul *Raportul dintre eul liric și eul biografic în viziunea exegeților operei blagiene*, în „Caicetele Lucian Blaga”, vol. VIII, Editura Universității „Lucian Blaga”, Sibiu, 2007, precum și comunicări la colocvii studentești. A obținut Premiul I la Concursul „Veronica Micle”, ediția 2015.

Uitare de corp

vezi somnul de la-nceputuri
și nu e încă noapte,
înjur obiectele de casă
de(s)prind tăcerea.
Te privesc.
Cu o conștiință redusă.
Fără dorințe de hărțuire.
și-n privirea lor ai încă o dată
certitudinea propriului trup.
O încordare fără pereche.
Pentru ea ți-ai devora încheietura.
Alegi în schimb fața de sugrumat
glasul din urnă.
În doze mici materia scrișnește dm dinți.
Control cât mai silențios și invizibil
(o intradisimulare în fond).
De la tremuratură de fese
trădarea se-ascunde-n perdea,
și se lipește de spatele ud,
coboară spre pulpe în feste.

Femeia și Magul

dintr-un somn în alt somn,
trupul își lucrează noaptea
parfumele din timpul zilei.
Peste margine magicianul
îi încearcă dexteritatea
și cerceii triunghiulari din palme.
Le deschide, îi înfinge bine
unde doare mai tare.
Ca atunci când înmulțești bambusul,
sigilează rana cu ceară fierbinte și suflă.
Întoarse-n afară, din palme cresc evantaie deschise.
Acum ea își amintește trecerea,
catetele apropiate și ipotenuza redusă la zero,
cele două segmente egale
care suprapuse te-aduc într-un punct.

Comuniune

Mai e și vînt. Pe boltă strugurii
atîrnă ca cerceii
din urechile custurăreselor.

Se lovesc de geam
și de ugerul cerului.
Din măruntaiele pămîntului
vulpea îi privește cu foame,
cu sete, cu poftă
și-așa mai departe.
Pe undeva, tot prin acele
măruntaie stă rătăcit un ou.
În fiecare dimineață
puiul face abstracție de vulpe
(oricum, ea își dorește altceva)
și pleacă în lume. La căderea nopții
se retrage din nou în găoace.
Acolo sunt toate culorile lumii
sau poate numai una
de la-nceput. Și puiul e fericit.
A descoperit originea curcubeului.
Adoarme ușor, mai ușor
ca puful din aripile lui.
În somn vulpea pămîntului
adulmecă vîntul. Strugurii
se lovesc de geam. Zecama
lor i se prelinge pe bot.
și vulpea e fericită.

Reîntregire

Pe unde se alunecă sîngele
pătrunde și fierul.
Emailul răsună precis
între limbi despicate.
Pe un fir de ață
nebulul face tumbe.
E un nasture descusut la sacou.
Pentru el actorul
a făcut schimb de tipuri
cu un arhimandrit.
Biletul stă în gard printre uluci.
Trebuia să fie și-un cui.
Sub hipnoză descompunerea
aduce a reîntregire.
Din ne-simțire moartea
calcă tăcută pe vîrfuri.